

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Eximii Dei Servi Alberti De Altissimis, Canonici Regularis Congregationis Lateranensis

Saracini, Paolo Emilio

Augustæ Vindelicorum

Cap. XVII. Orat pro Infirmis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37282

rum faminarum angore laborantium
pulsantur, unâ pro marito, aliâ pro filio,
alterâ pro fratre, vel amico variis belli ca-
sibus exposito sollicitâ: & quemadmodum
aliquis totû se se alterius salutis impendens,
sic ille curâ ac sollicitudine se conficie-
bat: hinc orationes ad Christum Condi-
torem ac Redemptorem suum condupli-
cabat, à cuius benignitate quantò magis
exaudiebatur, tantò amplius se se humi-
liando innocens corpus jam prorsus ema-
ciatum affligebat: ubi, cum turbidis hisce
temporibus pro miseris ad se recurrenti-
bus favores à DEO acceperit, operæ pre-
tium fuerit in honorem Divinæ Majesta-
tis & pro consolatione nostra nonnul-
las earum gratiarum, quæ grato tunc ani-
mo publicatæ fuerunt, adducere.

CAPUT XVII.

Orat pro Infirmis.

HIs itaque temporibus inter alios Pa-
tritos Vicentinos, qui in exercitu
Veneto cum imperio præerant, fuit unus,

M

qui

qui Colonelli munere functus suo Principi serviebat, sui ipsius, Familiæ, ac Patriæ Decus & Ornamentum singulare: iste graviter ac lethaliter fauciatus Udinam deportatus fuit, Medicorum curam subiturus: iis tamen incassum medentibus, non sine omnium dolore expectabatur, donec ferales Parcæ vitæ stamen abrumperent tùm, cùm egregius iste juvenis vel maximè florere deberet, ipsòque jam initio magnam de se spem faceret.

Verùm cùm eius ad matrem isthæc nova pervenissent, dolore transfixa, animo tamen minimè concidens instar Cananæ ad medicamenta cœlestia recurrit, inque Mediatorem R. P. Albertum adhibuit, eius precibus ac suffragiis magnâ curâ ac sollicitudine filii jam jam morientis salutem commendatâ. Pro quo ubi pius Sacerdos ad Aram incruentum Sacrificium obtulit, & ardentissimis precibus Divinæ Misericordiæ supplex factus est, non solum aliorum opinione sanitatem, vitamque eidem impetravit, verùm etiam, dum maximum erat vitæ discrimen, afflictam parentem

hau

haud aliter solatus est, quàm si gratiam obtentam Divinâ revelatione didicisset, siquidem eo ipso tempore, quemadmodum postea innotuit, infirmo, stupentibus Medicis, mirabiliter auctæ vires fuere subsecutâ post integrâ quoque incolumitate. Enimverò ut quid DEI amici non possint infirmos unguibus ac faucibus mortis subtrahere, si ipsis ad eosdem ab illa jam deglutitos denuo suscitandos vires quoque suppetant.

Casu non dissimili paullo post nobilissima alia hujus Civitatis familia recreata fuit, quando alius ingentis spei Juvenis salutem suam recuperavit, qui suum Patrum Colonelli munere eodem in bello defunctum generoso animo secutus fuit, suo Principi suis servitiis se se probaturus: & hunc quoque gravissimus, isque lethalis morbus lecto affixit, cui tollendo non aliud extra gratiam Divinam remedium inveniebatur: is proin vixdum adhuc spirans Vicentiam deportari voluit supremum vale dicturus, recepturusque à dilectissima sua parente, tum quoque adju-

vantibus Ecclesiæ Ministris ad iter Co-
 lum versus se se comparaturus, siquidem
 hora hinc emigrandi jam jam decreta es-
 set; interea tamen nihil intermittens, quo
 corpoream salutem promoveret. Verum
 mors, quæ ceu venatrix sauciatam feram
 per sanguinolenta vestigia insequitur,
 hunc etiam Nobilem ab se jam vulnera-
 tum infecuta fuit, nec tamen ita clancu-
 lum, ut medicos falleret, & ipse non sen-
 taret, cui cum jam propemodum succu-
 buisset, pro eius obtinenda incolumitate
 ad preces duarum ipsius sororum sancti-
 monialium recursum fuit, quæ firmissimâ
 spe impetrandæ fratri suo sanitatis nixæ,
 ad P. Albertum non neminem misere, qui
 eidem & discrimen, in quo Frater verfa-
 retur, & ambarum desiderium exponeret.
 Is charitatis æstu succensus eodem die
 manè Immaculatam DEO Hostiam hunc
 in finem litavit, Sanctissimo Sacrificio fe-
 ventissimâ etiam precibus adjunctis. Nec
 etiam orare desuit, donec vitæ eum peri-
 culo exemptum esse constitit, quam gra-
 tiam potenti ac benignæ Numinis dexte-

æ ope & interventu precum Alberti nemo non in acceptis tulit.

CAPUT XVIII.

Orat pro Afflictis, ac mœrore oppressis.

DEUS noster, DEUS misericordiarum, qui Justitiam absque *Misericordia Comite* incedere non patitur, decrevit, ut tempore afflictionis ad paternam suam pietatem recurratur: immò ne propter Divinæ Majestatis offensam, coram ipsa comparere, & Cœlitum obtinere patrocinium diffisi in desperationis barathrum delabamur, complacuit ipsi non sine paterni amoris indicio subinde hîc in terris manifestare magnum aliquem suum Servum, ad quem utpote eisdem periculis, atque miseriis expositum in nostris afflictionibus confidenter recurrere possimus, qui dein ceu causarum nostrarum Patronus & Advocatus coram Divinæ Justitiæ throno comparens suis precibus vibratum in nostras cervices vin-

M 3

di-